

[Krag.]

ved Tilrettelæggelsen af Fondens Virksomhed i kommende Tid faar afgørende Indflydelse, at holde sig i den nøjest mulige Kontakt med de landsomfattende Organisationer, som Sparekasser og Banker har, saaledes at Foranstaltninger, som træffes, ikke kommer bag paa de vedkommende, ikke kan volde større Besvær, end absolut nødvendigt er, og i videst muligt Omfang kan blive Udtryk for en fælles Forstaaelse mellem Centraladministrationen, repræsenteret ved Ministeren, og Pengeinstitutionerne, ligesom jeg ogsaa gaar ud fra, at den højtærede Minister herfra vil bekræfte, at naar der — det er vist i Lovforslagets § 10 — siges, at der skal ske en *effektiv* Nedsættelse af Udlaansrenten, mindst svarende til den Nedsættelse af Indlaansrenten, som efter Loven skal finde Sted, der da i dette Ord „effektiv“ ligger Nedsættelse af alle de Former, hvorunder Prisen paa Udlaan fastsættes.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hasle: Rent indledningsvis vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg haaber, det vil vare længe, inden jeg bliver saa trænet i Rigsdagsarbejdet, at jeg mener, at Ændringsforslag til et Lovforslag kan erstattes med Udtalelser til Rigsdagstidende.

Den højtærede Handelsminister udtalte ved Behandlingen af dette Lovforslag — jeg husker ikke, om det var ved første eller ved anden Behandling —, at det var da mærkeligt, at det konservative Folkeparti bebrejdede Regeringen og Venstre, at der nu skulde føres en Inflationspolitik. Ja, det vilde være mærkeligt, hvis jeg havde gjort det, men jeg har heller ikke gjort det. Jeg har udtalt — det vil jeg gerne understrege ved denne Lejlighed —, at man kan ikke paa een Gang, med Udsigt i alt Fald til et heldigt Resultat, føre en inflatorisk og en deflatorisk Politik.

Men det, Regeringen og Venstre her gør, er netop at føre baade en inflatorisk og en deflatorisk Politik. Man fører en Inflationspolitik — eller lad os kalde det Reflationspolitik, det har jeg ikke noget imod, det er ikke selve Inflationen, jeg taler imod. Man fører altsaa en Reflationspolitik med Hensyn til Kronesænkningen. Man gør det ved Oprettelsen af Krisefonden; de fleste af Bestemmelserne i alt Fald i § 4 tilsigter jo en refatorisk Politik: at faa Gang i Arbejdet, faa Priserne op, Initiativet frem. Det er dog det, der maa tilsigtes, hvis der er nogen Mening deri, og det gaar jeg ud fra der er. Heroverfor fører man saa paa

en Række andre Omraader en deflatorisk Politik. Der kan jo ingen Tvivl være om, at dette at sænke Renten er en deflatorisk Foranstaltning.

Men man kan ikke vente, at begge Dele skal kunne lykkes. Hvad vil Regeringen? Vil den nu føre en inflatorisk Politik, eller vil den føre en deflatorisk Politik? Man maa tage sit Parti her, man kan ikke faa Held med at gennemføre begge Dele.

Den samme Planløshed hersker overfor Konverteringsspørgsmaalet. Man nedsætter dèr Renten i rigtig Erkendelse af, at denne deflatoriske Foranstaltning kan medvirke til en Konvertering, altsaa at Konvertering forudsætter lave Priser og Deflation. Altsaa, man nedsætter paa den ene Side Renten for at skabe Konverteringsmuligheder, og samtidig foretager man en Række Foranstaltninger, der gaar imod Konverteringen. Jeg skal her nævne, at man lader Nationalbanken sælge Obligationer i Massevis, man indfører en Bestemmelse i Konverteringslovens § 3 om Omskrivning af Restgæld til Hovedstol — en Bestemmelse der gaar direkte imod Konverteringen —, man giver Henstandslovgivning, man giver Akkordlovgivning med Indefrysning, alt Foranstaltninger, der naturnødvendigt maa modvirke Konverteringen.

Nu kan det ærede Medlem Hr. Krag sige saa meget han vil, at det var kedeligt, at de Konservative ikke gik med, men det er ikke muligt at faa os med til en saa planløs Politik. Vi ønsker, som jeg senere skal komme tilbage til, at tage een Stilling ad Gangen, at føre en konsekvent Politik for at komme ud af det Uføre, hvori Landet er.

Den anden Ting, man siges at tilsigte med den tvungne Nedsættelse af Indlaansrenten, er en Nedsættelse af Udlaansrenten. Nu er det ikke meget, man opnaar paa dette Omraade. Bestemmelsen fremtræder i Virkeligheden i Lovforslaget kun som en Bestemmelse om, at den tvangsmæssige Nedsættelse af Renten ikke maa føre til nogen Gevinst for de paagældende Banker og Sparekasser. Noget virkeligt Forsøg paa at nedsætte Udlaansrenten er der overhovedet ikke gjort fra de tre Partiers Side.

Hvad bliver nu Virkningerne af dette Lovforslag, dette Forligets Grundvold — eller Grundlov er det maaske, „Politiken“ kalder det.

Jeg skal her først tillade mig at omtale Krisefonden. Da man marcherede frem i Begyndelsen med vajende Faner og klingende Spil med det ærede Medlem Hr. Krag i Spidsen, blev der jo sagt, at nu skulde Landbruget hjælpes af den danske Rigs-